

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc C-123/15

Max-Heinz Feilen

v.

Finanzamt Fulda

(žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof)

„Řízení o předběžné otázce — Daně — Volný pohyb kapitálu — Dědická daň — Právní úprava členského státu, podle níž lze snížit dědickou daň z dědictví, jehož součástí je majetek, který již byl dříve předmětem dědictví, z něhož byla v tomto členském státě zaplacená taková daň — Omezení — Odůvodnění — Soudržnost daňového systému“

Shrnutí – rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 30. června 2016

Volný pohyb kapitálu a plateb — Omezení — Dědická daň — Vnitrostátní právní úprava výpočtu dědické daně stanovící snížení této daně v případech dědění zahrnujících majetek, který již byl zděděn a byla z něj v tomto členském státě vyměřena dědická daň — Rozdílné zacházení v závislosti na umístění majetku a na místě bydliště zůstavitele a dědice při předchozím dědění — Nepřípustnost — Odůvodnění — Nutnost chránit soudržnost daňového režimu

(Článek 63 odst. 1 SFEU a článek 65 SFEU)

Článek 63 odst. 1 a článek 65 SFEU nebrání právní úpravě členského státu, která pro případy nabytí majetku z důvodu úmrtí osobami zařazenými do určité daňové třídy stanoví snížení dědické daně, pokud pozůstalost zahrnuje majetek, který již byl zděděn v průběhu deseti let před tímto nabytím, za podmínky, že z tohoto dříve nabytého majetku byla vyměřena dědická daň v tomto členském státě.

Taková právní úprava činí snížení dědické daně závislé na místě, kde se děděný majetek nacházel při předchozím dědění a na místě bydliště zůstavitele či nabyvatele při tomto předchozím dědění. Vede k tomu, že v případě, že je děděn majetek, který se při předešlém dědění nacházel v jiném členském státě, a dědic ani zůstavitel neměli bydliště v dotčeném členském státě, je uložena vyšší dědická daň než při dědění majetku, který se při předešlém dědění nacházel v tomto posledně uvedeném státě, nebo než v případě, že se majetek při předešlém dědění sice nacházel v jiném členském státě, ale dědic či zůstavitel měli bydliště v dotčeném členském státě. Tato právní úprava proto snižuje hodnotu dědictví a představuje omezení volného pohybu kapitálu ve smyslu čl. 63 odst. 1 SFEU.

K případnému odůvodnění uvedeného omezení na základě článku 65 SFEU je třeba odlišit rozdílné zacházení přípustné na základě čl. 65 odst. 1 písm. a) SFEU od svévolné diskriminace zakázané v čl. 65 odst. 3 SFEU. Je třeba, aby se rozdílné zacházení týkalo situací, které nejsou objektivně srovnatelné, nebo aby bylo odůvodněno naléhavým důvodem obecného zájmu. Pokud jde o srovnatelnost dotčených situací, je nesporné, že právní úprava staví pro účely dědické daně do stejné pozice osoby zařazené do určité daňové třídy s bydlištěm v tuzemsku, kterým z důvodu úmrtí připadl majetek, který v průběhu deseti let před tímto přechodem již zdědili nabyvatelé zařazení do téže

daňové třídy, nehledě na to, kde se tento majetek nacházel, nebo kde měly strany bydliště při předchozím dědění. Tato právní úprava zachází s těmito osobami odlišně v závislosti na tom, zda se předmětný majetek nacházel v tuzemsku či nikoli při předchozím dědění a v závislosti na tom, zda měly strany na tomto území bydliště či nikoli, pouze pro účely snížení dědické daně. Z toho vyplývá, že rozdílné zacházení na základě uvedené právní úpravy se týká objektivně srovnatelných situací.

Úprava tohoto daňového zvýhodnění, která stanoví, že dědická daň může být snížena pouze pro osoby, kterým z důvodu úmrtí připadl majetek, jenž byl zdaněn takovou daní v členském státě zdanění při předchozím přechodu z důvodu úmrtí, má symetrickou logiku a vytváří tak přímou souvislost mezi daňovým zvýhodněním a předchozí daňovou zátěží. Tato logika by byla narušena, pokud by tuto daňovou výhodu mohly uplatnit i osoby, které zdědily majetek, z něhož nebyla v tomto členském státě zaplacená dědická daň. Jelikož cílem daňového zvýhodnění stanoveného ve vnitrostátní právní úpravě je snížit daňovou zátěž v případě, že je součástí dědictví majetek, který přechází mezi blízkými příbuznými a z něhož již byla dědická daň zaplacená, čímž se částečně zabrání tomu, aby byl tento majetek v členském státě zdanění daněn dvakrát v krátkém časovém období, existuje mezi snížením dědické daně a dříve zaplacenou dědickou daní přímá souvislost, neboť toto daňové zvýhodnění a předchozí odvod se týká téže daně, téhož majetku a blízkých příbuzných v téže rodině.

Nutnost zachovat soudržnost daňového systému je tedy s to odůvodnit omezení pohybu kapitálu, které vyplývá z takové vnitrostátní právní úpravy.

(viz body 21, 22, 24, 26–28, 33, 34, 37, 38, 42 a výrok)